

Dahlgaards garanti holder efter et nej den her gang. Den risiko løber jeg ikke.

Formanden:

Hr. Thor Pedersen som ordfører.

Thor Pedersen (V):

Ved første behandling af finansloven kan nogle måske få en opfattelse af, at det eneste, oppositionen gør, er at kritisere regeringen. Men det er nu ikke ganske rigtigt, for vel er der kritik, men der er også forslag til løsning af påtrængende opgaver.

I Venstre er vi engagerede. Vi ønsker noget andet end det, regeringen står for. Det afspejler vores synspunkter her ved første behandling og de ændringsforslag, som vi siden måtte lægge frem.

Selvfølger er det, regeringen foreslår, ikke lige slemt alt sammen, ret skal være ret, noget er værre end andet.

Tag nu velfærden. I en af de utallige skatteyderbetalte pjecer i mange farver og på glittet papir har regeringen meddelt nationen, at den ønsker velfærd, der holder. Tænk engang, det gør vi andre faktisk også. Men er regeringens runde formuleringer andet end blot ord? Hvori består handlingen? Og i øvrigt: Hvordan skal man holde på et velfærd, der ikke er der?

Hvad er det for en velfærd, man oplever, når man lider på en venteliste til behandling, hvad er det for en velfærd, man oplever, når ens børn ikke kan blive passet, hvad er det for en velfærd, man oplever, når man ikke kan få den nødvendige plejehjemsplads, eller når pårørende skal opleve en ensig plejehjemsleder, der insisterer på at genbruge de gamles bleer? Er det velfærd?

Velfærd skal defineres og vurderes af borgeren, af brugeren. Men her er regeringen stadig fanget i det gamle socialdemokratiske krav om, at den enkelte skal indrette sig efter de mange. Regeringen kæmper stadig imod, at den enkelte selv får retten til at vælge sygehus. Den bekæmper det frie valg af børnepasning, bekæmper det frie valg af plejehjem, bekæmper det frie valg af hjemmesygepleje, bekæmper det frie valg af hjemmehjælp. Man kan blive ved. Det er svært at forstå, hvorfor Socialdemokratiet og regeringen er så bange for at give den enkelte borger retten til selv at bestemme.

I Venstre ønsker vi, at borgerne skal bestemme meget mere selv. Godt nok er folkestyret og demokrati baseret på retten til at stemme ved et

valg, men folkestyret skal være meget mere. Det skal også være retten til at stemme med fødderne, retten til at vælge andre løsninger end dem, de herskende på bjerget har besluttet.

Hvad er rigtig solidaritet og social forståelse? Det er jo, at vi i fællesskab betaler for de goder, som vi ønsker at tilbyde hinanden, at vi i fællesskab betaler for sygdomsbehandling, at vi yder tilskud til børnepasning, at vi betaler for plejehjem osv., men at vi samtidig overlader til den enkelte selv at bestemme, hvordan de bevilgede ressourcer skal udnyttes. Netop det, at vi kan vælge, sikrer jo konkurrence både på kvalitet og på pris.

Hvad er f.eks. det solidariske i folkepensionen? Det er pengene. Det har vi det jo ganske godt med alle sammen. Hvor vi i gamle dage tog hænderne op af lommen og hjalp naboen, der tager vi i dagen hænderne op af lommen med penge og betaler over skatten til, at pensionister kan få et anstændigt liv efter nutidens normer.

Hvem i alverden drømmer om at bestemme, hvordan den enkelte pensionist skal bruge sin pension? Det er op til den enkelte selv at få størst glæde af pengene. Om man vil gøre brug af ugens tilbud, om man vil lægge lidt til side til glæde for børn og børnebørn eller måske sikre sig en ferie i udlandet, hvis man i øvrigt ikke lige bor i Farum Kommune, er op til den enkelte.

Hvorfor har vi ikke samme forståelse, når det gælder tildeling af andre offentlige ydelser? Hvorfor er der ikke den tolerance og fordomsfrihed, der sikrer den personlige frihed? Hvorfor skal det være så fodslæbende? I Venstre er vi ikke bange for den enkelte danskers eget frie valg.

Og der er én ting, der er vigtig: at valgfrihed koster ikke mere. Tværtimod, der er alene tale om at bruge de ressourcer, der er bevilget. Det er ikke flere offentlige udgifter, men flere private glæder, der følger af valgfrihed. Det er et gennemgående tema i vores forslag til finansloven.

Regeringen har afholdt fire såkaldte folkehøringer, bl.a. om velfærd. Det folkelige element har nu været til at overse. Tag bare den første af høringerne i Eigtveds Pakhus, ca. det mest ufolkelige sted i kongeriget. Men lad det nu ligge. For hvad er resultatet af høringerne i regeringens finanslovsforslag?

Regeringen vil bruge 1 mia. kr. til opfølgning, siger den. Den milliard skal dække følgende: